

Lasse Laustsen og Claire Gothreau

Diskriminerer danske vælgere kvindelige og etniske minoritetskandidater? Resultater fra et surveyeksperiment

Repræsentation af såvel kvinder som etniske minoriteter er et tilbagevendende tema ved danske valgkampe. En mulig forklaring på den vedblivende underrepræsentation er, at vælgerne vurderer kvinder og etniske minoritetspersoner mindre positivt sammenlignet med etnisk danske mænd, og at denne tendens potentielt er stærkest blandt højreorienterede vælgere med høj Social Dominance Orientation (SDO). Analyser fra et surveyeksperiment med 1116 repræsentative danskere viser, at danskerne gennemsnitligt *ikke* vurderer kvinder og etniske minoritetspersoner som dårligere politikere. Nuancerede eksplorative analyser viser dog, at vælgerne i takt med stigende SDO og højreorientering vurderer etniske minoritetskandidater mindre positivt, mens et tilsvarende ideologisk mønster ikke findes for kvindelige kandidater. Repræsentationsproblemer for kvinder og etniske minoriteter relaterer sig således forskelligt til SDO og politisk ideologi. Resultaternes teoretiske og normative implikationer diskuteres afslutningsvis.

Nøgleord: politiske kandidater, etniske minoriteter, køn, Social Dominance Orientation, politisk ideologi, diskrimination

En af de helt fundamentale tanker bag demokratiske valg er, at forskellige interesser bliver repræsenteret i de beslutningsorganer, hvortil valgene afholdes. Fordi forskellige demografiske grupper forventes at have forskellige politiske interesser, fylder historier om fx andelen af kvinder og etniske minoriteter i såvel kommunalbestyrelser (fx Frost, 2021; Fleischer og Lange, 2017; Scheibye, 2017) som Folketing (fx Uldall, 2022; Falzzad, 2022; Andreasen, 2019) ofte en del i medierne i dagene efter afholdte valg. Hvor udviklingen i repræsentationen af etniske minoritetskandidater er karakteriseret ved status quo eller ligefrem tilbagegang (Bhatti, Hansen og Kjær, 2017; Danmarks Statistik, 2022), nåede andelen af kvinder i Folketinget rekordhøje 44 pct. ved folketingsvalget i 2022 (Uldall, 2022), og andelen af kvinder i kommunalbestyrelser voksede også ved det seneste kommunalvalg (Frost, 2021). Imidlertid rykker dette ikke på, at såvel etniske minoritetspersoner som kvinder udgør en mindre andel i folkevalgte organer end deres tilsvarende befolkningsandel berettiger til (Danmarks Statistik, 2022). Forskning viser yderligere, hvordan underrepræ-

sentationen foruden at være problematisk i sig selv også har konsekvenser for indholdet og typen af den førte politik (se fx Chattopadhyay og Duffo, 2004). Forklaringerne på underrepræsentationen er naturligt nok mangeartede i såvel dansk som international forskning, men eksisterende forklaringer inddeles typisk i to grupper: udbuds- og efterspørgselsforklaringer (Schwarz og Coppock, 2022; Dahl og Nystrup, 2021). Udbudsforklaringer omhandler de udfordringer og barrierer – af såvel personlig som strukturel karakter – som etniske minoriteter og kvinder møder på vejen til at blive opstillet. I relation til kvinder tæller udbudssideforklaringer fx kvinders manglende tro på egne evner, samt at det kan være sværere for kvinder (delvist) at tilsidesætte familieliv for en politisk karriere (Dahl og Nystrup, 2021; Teele, Kalla og Rosenbluth, 2018). Tilsvarende kunne en udbudssideforklaring i relation til etniske minoriteter være politiske partiers begrænsede rekruttering fra denne gruppe af borgere (Portman og Stojanovic, 2019). Til trods for at udbudssiden utvivlsomt spiller en vigtig rolle for at forstå og ikke mindst ændre på repræsentationsproblemerne for kvinder og etniske minoriteter, fokuserer vi i denne artikel på den anden type forklaringer, efterspørgselsiden. Efterspørgselsforklaringerne fokuserer på vælgerne, og at (nogle) vælgere simpelthen ikke har smag for etniske minoriteter eller kvinder som politiske kandidater. Dette omtales i litteraturen (og derfor også i denne artikel), som at vælgerne udviser en ”bias” imod kvinder og etniske minoriteter.¹ Forskning kobler desuden disse forklaringer sammen med eksistensen af stereotype forestillinger om, at den ”ideelle politiker” besidder mandlige karaktertræk (se fx Koenig et al., 2011) og tilhører den etniske majoritet.

Det er lige præcis denne mulighed, som nærværende artikel søger at kaste lys over i en dansk sammenhæng. Dertil kommer, at vi analyserer problemstillingen gennem en politisk ideologisk optik, der teoretiserer, hvordan ideologiske forskelle blandt vælgerne i det psykologiske koncept Social Dominance Orientation (SDO; en socialpsykologisk pendant til økonomisk konservatisme, hvor højere SDO svarer til en mere økonomisk konservativ position (Sidanius og Pratto, 1999)) potentielt modererer styrken af vælgernes biases mod kvindelige og etniske minoritetskandidater. Samlet set leder dette til artiklens overordnede forskningsspørgsmål: *Bryder danske vælgere sig i udgangspunktet mindre om kvindelige kandidater og etniske minoritetskandidater end om mandlige kandidater med etnisk dansk baggrund, og varierer denne antipati med individuelle ideologiske forskelle målt ved blandt andet Social Dominance Orientation?*

Artiklen søger således at teste efterspørgselsbaserede forklaringer på manglende repræsentation af kvinder og etniske minoriteter i dansk politik ved at undersøge samspillet mellem kandidatfaktorer – etnisk baggrund og køn – og individuelle forskelle blandt vælgerne i SDO og politisk ideologi. Nedenfor gi-

ves først et kort overblik over nyere eksisterende studier af vælgerne eventuelle bias mod kvindelige og etniske minoritetskandidater i dansk såvel som international forskning. Derefter præsenteres Sidanius og Pratts (1999) mere generelle diskriminationsrelaterede teori, Social Dominance Theory (hvorfra den ideologiske variabel, SDO, også stammer), som dannede udgangspunkt for de fem præregistrerede hypoteser, der testes i artiklen. Dernæst testes hypoteserne i det efterfølgende resultat afsnit, inden diskussionen fremhæver de væsentligste empiriske og teoretiske implikationer og perspektiver.

Eksisterende studier og hypoteser

Eksisterende forskning i efterspørgselsbaserede forklaringer på underrepræsentation af kvinder i politik tager som beskrevet i indledningen typisk afsæt i eksistensen af stereotyper, der favoriserer mænd som ledere og politikere (Koenig et al., 2011), hvorfor vælgerne afstår fra at stemme på kvinder. Imidlertid peger blandt andet en nylig metaanalyse af 67 studier på, at vælgerne – eksistensen af stereotyper til trods – faktisk *ikke* udviser en bias imod kvindelige kandidater. Der er snarere tale om en lille, men signifikant, tendens til, at kvindelige kandidater foretrækkes (Schwarz og Coppock, 2022). Et af studierne i metaanalysen, Dahl og Nyrup (2021), beskæftiger sig direkte med danske forhold og når samme konklusion med den tilføjelse, at biasen til fordel for kvinder er drevet af venstreorienterede danskere. Med andre ord viser den internationale litteratur, at det er mindre klart end ofte antaget, at vælgerne skulle være biased imod kvindelige kandidater, hvilket sammen med det sparsomme udvalg af danske studier udgør motivationen for nærværende artikel.

Forskning om betydningen af kandidaters etnicitet viser til gengæld et mere entydigt billede af en vælgermæssig bias imod etniske minoritetskandidater. I en nyere amerikansk kontekst viser Tokeshi (2020), at afroamerikanske kandidater til guvernør- og senatsposter klarer sig markant dårligere end sammenlignelige hvide kandidater. Eksperimentelle studier finder desuden, at vælgere potentielt fravælger afroamerikanske kandidater, fordi de forventer, at andre vælgere ikke støtter dem, og at afroamerikanske kandidater derfor alligevel vil ende med at tabe et givet valg (Bateson, 2020; Green, Schaffner og Luks, 2022). Tilsvarende biases imod etniske minoritetskandidater findes også i Europa, hvor både britisk (Thrasher et al., 2015; Fisher et al., 2014) og schweizisk forskning (Portmann og Stojanovic, 2019) finder eksempler på negative effekter af at være etnisk minoritetskandidat. Dahl og Nyrups eksperimentelle studie omtalt ovenfor giver endelig anledning til samme konklusion vedrørende Danmark, idet kandidater med arabiske navne tenderes fravalgt til fordel for kandidater med etnisk danske navne (2021: 209).

Baseret på de omtalte resultater vedrørende vælgernes biases for/imod kvindelige kandidater og etniske minoritetskandidater søger nærværende artikel at bidrage med en række nye indsigter. For det første bidrager artiklen med endnu et studie (i supplement til Dahl og Nyrup, 2021) af betydningen af kandidat-køn og kandidatetnicitet i en dansk sammenhæng. For det andet udvides fokus fra hovedeffekter af kandidaters køn og etnicitet på vælgernes kandidatvurderinger til også at omhandle, hvordan vælgerne potentielt påvirkes af bestemte kombinationer af kandidat-køn og -eticitet, samt hvilken betydning vælgermæssige forskelle i ideologiske variable såsom Social Dominance Orientation (SDO) spiller herfor. Endelig søger artiklen også at bidrage teoretisk ved med afsæt i Social Dominance Theory at formulere et sæt af fem sammenhængende hypoteser for, hvordan kandidatfaktorerne – køn og etnicitet – samt ideologiske forskelle mellem vælgerne potentielt påvirker kandidatvurderinger.

Hypoteser baseret på Social Dominance Theory

Formuleringen af vores fem hypoteser tager afsæt i Sidanius og Prattsos (1999) Social Dominance Theory (SDT). SDT omhandler *intergrupperelationer* og gruppebaserede hierarkier i bred forstand og er således udviklet som teoretisk model til at forstå og kortlægge de psykologiske processer, som driver sociale fænomener som fordomme, diskrimination og undertrykkelse mellem forskellige samfundsgrupper. På den måde har SDT et bredt teoretisk sigte, som her appliceres på vores interesse vedrørende vælgernes (potentielle) diskrimination af politiske kandidater. SDT tager udgangspunkt i, at alle menneskelige samfund synes at være karakteriseret ved eksistensen af gruppebaserede hierarkier, hvor individer tilhørende dominerende grupper nyder materielle, symbolske og magtmæssige privilegier på bekostning af individer i underordnede grupper. Et helt centralt element i SDT er, at disse gruppebaserede hierarkier på tværs af samfund udgøres af tre grundlæggende systemer: a) et alderssystem (midaldrenes magt og indflydelse over børn og yngre individer), b) et kønssystem (mænds uforholdsmæssige magt og indflydelse relativt til kvinder), c) og et såkaldt ”vilkårligt sæt”-system. ”Vilkårlige sæt” henviser til alle mulige forekommende *socialt konstruerede* opdelinger af menneskelige samfund såsom etniciteter, nationaliteter, kaster, sociale klasser, religiøse tilhørsforhold og andre forskelle, der strukturerer privilegier og magtforhold (Sidanius og Pratto, 1999: 33-37).

I relation til nærværende artikel om vælgernes vurderinger af politiske kandidater er pointen, at et politisk kandidatur udgør et forsøg på at række ud efter magten, og at en politisk kandidat – såfremt denne varierer på tilknytning til dominerende eller underordnede grupper – derfor teoretisk kan forventes at blive genstand for diskrimination. Helt konkret forventer vi, at kandidater til-

hørende en dominerende gruppe vil bedømmes mere positivt end en kandidat tilhørende en underordnet gruppe. Dette skyldes både, at vælgere fra dominerende grupper vil søge at vedligeholde det eksisterende gruppehierarki gennem mere positive vurderinger af kandidater fra deres egen gruppe, men også fordi vælgere fra underordnede grupper ud fra et SDT-perspektiv forventes relativt passivt at støtte op om det eksisterende gruppehierarki og derved undlade en mere positiv vurdering af kandidater tilhørende deres egen gruppe (Sidanius og Pratto, 1999: 43-45). Dette leder til artiklens to første hypoteser om hhv. kandidaters køn og etniske baggrund:

H1. En fiktiv mandlig kandidat bedømmes mere positivt end en fiktiv kvindelig kandidat.

H2. En fiktiv kandidat med etnisk dansk baggrund bedømmes mere positivt end en fiktiv etnisk minoritetskandidat.

En central komponent i SDT er den såkaldte *subordinate-male target hypothesis*, som omhandler, hvordan kønssystemet og ”vilkårligt sæt”-systemet i samspil skaber fx etnisk baseret diskrimination og fordomme. Teorien bygger på den observation, at konflikt, aggression og fjendtlighed mellem grupper evolutionært set er mandsdominerede fænomener, og at mænd er langt mere opmærksomme på og orienterede mod intergruppekonflikt og intergruppedominans end kvinder (Sidanius og Pratto, 1999: 49-51, 263-298; Navarrete et al., 2010). Dette leder til en overordnet forventning om, at diskrimination og fordomme baseret på ”vilkårlige sæt” såsom etnicitet vil være stærkere, når målet herfor er mænd fra underordnede grupper sammenlignet med kvinder, idet mændene (mere end kvinderne) udgør en trussel mod det eksisterende gruppehierarki (Sidanius og Pratto, 1999: 263-298). I relation til vurderinger af kandidater på tværs af køn og etnicitet leder dette til artiklens tredje og fjerde hypotese, at særligt mandlige etniske minoritetskandidater vil modtage negative vurderinger (H3), og at denne tendens vil være drevet af mandlige respondenter (H4):

H3. Den negative effekt af etnisk minoritetsbaggrund på bedømmelsen af en fiktiv kandidat er stærkere for mandlige sammenlignet med kvindelige kandidater.

H4. Den negative effekt af etnisk minoritetsbaggrund på bedømmelsen af en fiktiv kandidat er stærkere for mandlige sammenlignet med kvindelige kandidater, og denne tendens er stærkere for mandlige end kvindelige respondenter.

En anden central komponent i SDT er, at individer varierer i ”graden hvormed [de] ønsker og støtter gruppebaserede hierarkier og overordnede gruppers dominans af underordnede grupper” (Sidanius og Pratto, 1999: 48). Med andre ord orienterer individer sig simpelthen ideologisk forskelligt i forhold til gruppehierarki og -dominans, og denne individuelle variation indfanges med det psykologiske begreb Social Dominance Orientation (SDO). Den grundlæggende forventning til SDO er, at individer med højere SDO vil være mere tilbøjelige til at støtte fordomme og diskrimination – uanset om dette vedrører køn eller markører knyttet til ”vilkårligt sæt”-systemet som eksempelvis etnicitet. I en mere klassisk politologisk sammenhæng kan SDO knyttes til økonomisk konservatisme (eller ”Gammelpolitik”) med højere SDO koblet til præference for mere ulighed og mindre omfordeling (Duckitt og Sibley, 2010; Petersen og Laustsen, 2019). Der er således også en klar sammenhæng mellem SDO og politisk ideologi, idet politisk højreorienterede individer typisk vil score højere på SDO end tilsvarende venstreorienterede vælgere (Sidanius og Pratto, 1999; Ho et al., 2016). I relation til nærværende artikels fokus på kandidatvurderinger på tværs af kandidaters køn og etnicitet, leder dette til den femte og sidste hypotese, som netop kobler kandidatvurderinger ud fra kandidaters køn og etniske baggrund til vælgernes politiske ideologi i form af SDO:

H5. Den negative effekt af etnisk minoritetsbaggrund på bedømmelsen af en fiktiv kandidat er stærkere for mandlige sammenlignet med kvindelige kandidater, og denne tendens stiger med respondenternes niveau af Social Dominance Orientation (SDO).

Hypoteserne var alle præregistrerede forud for dataindsamlingen.²

Forskningsdesign og metode

For at teste vores fem hypoteser og undersøge hvordan danskere med forskellig SDO og politisk ideologi vurderer politiske kandidater varierende på såvel køn som etnicitet, gennemførte vi et surveyeksperiment med 1116 repræsentative danskere mht. køn, alder (18-65 år), uddannelse og region (se online appendiks A.1 for beskrivende statistik). Eksperimentet var en del af en større spørgeskemaundersøgelse indsamlet gennem YouGov Danmark fra 21. december 2021 til 7. januar 2022. I starten af undersøgelsen blev respondenternes SDO, politiske ideologi og relaterede variable målt gennem tilhørende spørgsmål. Herefter blev de tilfældigt tildelt én af fire forskellige beskrivelser af en fiktiv politisk kandidat, som de efterfølgende blev bedt vurdere, inden de afslutningsvis blev

debriefet og takket for deres deltagelse i undersøgelsen. Nedenfor præsenteres centrale designelementer udførligt ét ad gangen.

Uafhængige variable: kandidatøn og -etnicitet

For eksperimentelt at undersøge effekten af kandidatøn- og etnicitet blev respondenterne præsenteret for én af fire beskrivelser af en fiktiv kandidat til det (på indsamlingstidspunktet) kommende folketingsvalg. Køn og etnicitet varieredes gennem fire navne: Fatima, Susanne, Mohammed og Søren. Navnene repræsenterer populære navne for de respektive kombinationer af køn og etnicitet. De relativt hyppigt forekommende navne valgtes desuden for at mindske risikoen for, at navnene foruden køn og etnisk baggrund skulle vække entydigt positive/negative associationer vedrørende andre personlige faktorer såsom alder, social status mv. Den tilfældige tildeling af kandidatens navn sikrer, at der opnås fire sammenlignelige grupper af respondenter, og idet alt andet holdes konstant i kandidatbeskrivelsen, kan eventuelle forskelle i opfattelsen af den fiktive kandidat alene tilskrives navnet.³ Vores design kan således karakteriseres som et vignetteeksperiment. Andre nyere studier af vælgeres biases mod kandidater har enten benyttet tilsvarende forskningsdesign eller – som fx Dahl og Nyrup (2021) – conjoint eksperimenter. Valget af vignetteeksperimentet skyldes hovedsageligt et ønske om at give en lidt dybere og mere levende personbeskrivelse af kandidaten end det, som typisk er muligt i conjoint eksperiment, der ofte præsenterer kandidater og disses baggrund og karakteristika i en relativt stiliseret tabelform. Vores brug af et vignetteeksperiment tillader desuden at undersøge, om Dahl og Nyrups (2021) indsigter om biases mod kandidater i Danmark replicerer på tværs af beslægtede men dog forskellige eksperimentelle forskningsdesigns.⁴

Nedenfor ses den benyttede kandidatbeskrivelse med forskellene mellem de fire versioner *kursiveret*. Respondenterne blev blot informeret om, at teksten omhandlede en person (Fatima/Susanne/Mohammed/Søren), og at hele teksten skulle læses igennem af hensyn til besvarelsen af efterfølgende spørgsmål:

Fatima/Susanne/Mohammed/Søren bor med sin familie i en forstad til Aarhus. *Hun/Han* er et engageret menneske, som både på sit job og i sin fritid forsøger at bidrage til at problemer og udfordringer løses på den bedst tænkelige måde. *Fatima/Susanne/Mohammed/Søren* er kandidat til det kommende folketingsvalg for [Respondentens foretrukne parti]. *Hun/Han* er kendt som en arbejdsom politiker, som både formår at samarbejde med andre, men også at udvise handlekraft og skære igennem, når dette behøves. Privat såvel som i sit professionelle

liv tager *Fatimal/Susanne/Mohammed/Søren* gerne initiativer til nye projekter, og hun/han er kendt for at følge disse til dørs.

Endelig sætter *Fatimal/Susanne/Mohammed/Søren* stor pris på sin familie og gamle venner. Selvom hverdagen kan være travl, er det vigtigt for *Fatimal/Susanne/Mohammed/Søren* at pleje sine rødder og nære relationer.

Tre elementer i kandidatbeskrivelsen er værd at dvæle ved. For det første fokuserer beskrivelsen på ”personen bag kandidaten”, mens politiske mærkesager og holdninger er udeladt (lignende eksperimentelle beskrivelser er fx benyttet hos Laustsen og Petersen, 2020). Dette er valgt for at øge respondenternes fokus på netop personlige karakteristika – såsom navn og de deraf afledte indtryk om køn og etnisk baggrund – i deres vurdering af kandidaten. For det andet er beskrivelsen tilpasset hver enkelt respondents partimæssige præference, idet kandidaten altid repræsenterer det parti, som respondenterne i starten af spørgeskemaundersøgelsen angav ”at ville stemme på, hvis der var folketingsvalg i morgen”. På denne måde tilkendes kandidaten politiske grundsynspunkter implicit til respondenterne, og disses vurderinger vil tilsvarende altid omhandle en ”indgruppekandidat” fra deres eget parti. Derved minimeres risikoen for, at kandidatvurderingerne påvirkes af, at respondenterne eventuelt infererer kandidaten politiske ståsted og holdninger fra køn og/eller etnicitet (McDermott, 1998), og eventuelle effekter af køn og etnicitet kan således mere sikkert tilskrives præferencer for mænd/kvinder eller dansk/ikke dansk etnisk baggrund. Tilstedeværelsen af kandidaten parti gør også kandidatbeskrivelsen mere realistisk og politisk. For det tredje mindsker de relativt mange personlige oplysninger om kandidaten også risikoen for, at respondenter, der præsenteres for en kandidat med enten etnisk dansk eller minoritetsbaggrund, fortolker oplysningen om kandidaten bopæl i en forstad forskelligt (fx som parcelhuskvarter eller socialt boligbyggeri). Med andre ord reducerer mængden af de personlige oplysninger om kandidaten respondenternes fortolkningsmuligheder, således at forskelle i deres vurderinger – i tråd med undersøgelsens hensigt – alene kan tilskrives kandidaten etnicitet og køn.

I vores analyser behandles den eksperimentelle variation af kandidaten køn og etnicitet som to dummyvariable kodet 0 for hhv. ”mand” og ”dansk baggrund” og 1 for hhv. ”kvinde” og ”etnisk minoritetsbaggrund.”

Afhængig variabel: kandidatvurdering

Efter at respondenterne havde læst den tildelte kandidatvignette, bad vi dem besvare følgende spørgsmål: ”Vi vil nu bede dig angive, hvad du synes om Fatima/Susanne/Mohammed/Søren som politiker. Du bedes angive dette på en

skala fra 0 til 10, hvor 0 indikerer, at du 'synes meget dårligt om [kandidaten]', mens 10 indikerer, at du 'synes virkelig godt om [kandidaten]'. Variablen er efterfølgende omkodet til en 0-1-skala, hvor 1 angiver den mest favorable vurdering af den tildelte kandidat ($M = 0,76$, $SD = 0,20$).

Respondenternes SDO og politiske ideologi

Givet hypotesernes afsæt i Social Dominance Theory (SDT) udgør Social Dominance Orientation (SDO) vores primære operationalisering af respondenternes politiske ideologi. SDO måler opfattelser af og præferencer for gruppebaseret dominans (Sidanius og Pratto, 1999; Ho et al., 2016) og udgør som nævnt ovenfor en socialpsykologisk pendant til økonomisk konservatisme. Konkret inkluderede vi den korte SDO-7-skala bestående af otte balancerede spørgsmål oversat til dansk fra Ho et al.'s (2016) oprindelige skala (Petersen og Laustsen (2020) benytter samme danske oversættelse). Respondenter erklærede deres enighed på en skala fra 1 "Helt uenig" til 7 "Helt enig" på spørgsmål som, "I et ideelt samfund er nogle grupper nødvendigvis øverst, og andre er på bunden". Tilsammen danner de otte spørgsmål en reliabel skala, som i vores analyser omkodes til en 0-1 skala, hvorpå 1 svarer til den teoretisk højeste værdi af SDO ($M = 0,36$; $SD = 0,18$; $\alpha = 0,80$).

Som supplement til SDO inkluderedes tre andre ideologiske variable for at teste, om eventuelle forskelle i kandidatvurderinger på tværs af SDO relaterer sig særligt til netop SDO eller replicerer mere bredt på tværs af relaterede ideologiske forskelle. Den første supplerende ideologivariabel er Rightwing Authoritarianism (RWA). RWA kan ses som en socialpsykologisk pendant til socialkonservatisme og måler mere konkret forskelle i traditionalisme, lydighed over for autoriteter og aggression over for normbrydere (Zakrisson, 2005). SDO og RWA udgør tilsammen en todimensionel psykologisk model for ideologiske og fordomsmæssige forskelle, hvorfor det er oplagt at inkludere begge mål i undersøgelsen (Duckitt og Sibley, 2010). Konkret benyttedes danske oversættelser af otte balancerede items fra Zakrisson (2005), som tilsammen danner en reliabel skala omkodet til en 0-1-skala med 1 svarende til den teoretisk højeste RWA-værdi ($M = 0,48$; $SD = 0,16$; $\alpha = 0,75$).

Den velkendte 0-10-skala fra diverse valgundersøgelser for selvidentificeret politisk ideologi udgør vores anden supplerende operationalisering af politisk ideologi. Den endelige variabel omkodes til en 0-1-skala, således at 1 repræsenterer den mest højreorienterede position ($M = 0,51$, $SD = 0,24$).

Den sidste supplerende operationalisering af ideologi udgøres af en dikotom gruppering af respondenternes intenderede partivalg, der følger den traditionelle partimæssige opdeling af danske partier. Variablen kodes 0 for "venstreorien-

teret" (51,9 pct. af de respondenter, som angav parti) og 1 for "højreorienteret" (48,1 pct.).

Alle fire ideologiske variable målt, før respondenterne indgik i vignette-eksperimentet. Items og detaljer for kodning af de fire variable fremgår af online appendiks A.2.

Analysen og modellering

Vi tester vores hypoteser med OLS regression med robuste standardfejl. Konkret forudsiges respondenternes kandidatvurderinger fra de eksperimentelle betingelser for den fiktive kandidats køn og etnicitet samt respondenternes SDO. Da SDO ikke er eksperimentelt tildelt, men i stedet observeret gennem respondenternes svar på de tilhørende spørgsmål, kontrollerer vi for respondenternes køn, alder, uddannelse og regionale bopæl i analyser, der involverer SDO og andre tilsvarende observerede ideologiske variable. Stikprøvestørrelsen blev afgjort af projektets tilgængelige økonomiske ressourcer, og en formel poweranalyse blev således ikke foretaget. Dette bør især give anledning til forsigtige fortolkninger og konklusioner for testene af H4 og H5, som baserer sig på interaktioner mellem hele tre variable og derfor kan anses som særligt "datasultne". Data og kodefil kan tilgås via følgende link: <https://doi.org/10.7910/DVN/UD0LDQ>.

Resultater

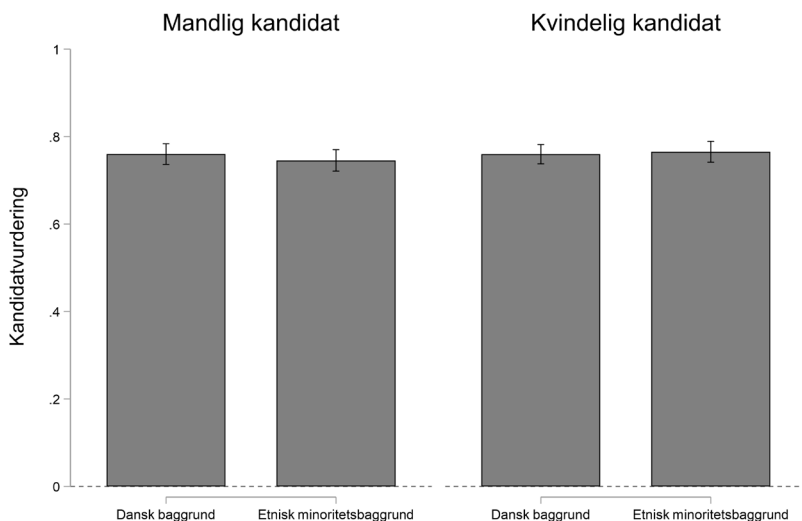
Resultatafsnittet rapporterer først tests af de fem præregistrerede hypoteser illustreret med tilhørende figurer (fulde modeller er tilgængelige i online appendiks A.3). Herefter suppleres med eksplorative analyser med henblik på at uddybe centrale fund.

Tests af præregistrerede hypoteser

Vi lægger ud med at teste, hvorvidt respondenterne synes bedre om mandlige end kvindelige politiske kandidater (H1), og om de synes bedre om kandidater med etnisk dansk baggrund relativt til etniske minoritetskandidater (H2). I direkte modsætning til forventningen i H1 finder vi en insignifikant og meget lille forskel på knap 1 procentpoint ($b = 0,01$; $p = 0.413$) i respondenternes vurdering af mandlige ($M_{\text{mand}} = 0,75$) og kvindelige kandidater ($M_{\text{kvinde}} = 0,76$). Tilsvarende findes identiske vurderinger ($b = -0,00$; $p = 0.691$) af kandidater med hhv. dansk ($M_{\text{dansk}} = 0,76$) og etnisk minoritetsbaggrund ($M_{\text{etnisk minoritet}} = 0,76$). Der er således ikke støtte til H1 og H2, idet respondenternes kandidatvurderinger gennemsnitligt findes at være upåvirkede af kandidat-køn og -etnicitet.

Imidlertid udelukker disse resultater ikke, at kandidatkøn og -etnicitet potentielt interagerer i deres påvirkning på kandidatvurderinger. Måske er respondenterne kandidatvurderinger som følge af etnisk baggrund mere negativ for mandlige end kvindelige kandidater? H3 udtrykker netop denne forventning og tester derfor, om køn og etnicitet interaktivt påvirker kandidatvurderinger. Interaktionen er dog insignifikant ($b = 0,02$; $p = 0.406$). Med andre ord er effekten af kandidatens køn den samme – substantiel lille og statistisk insignifikant – uanset den etniske baggrund for kandidaten (tilsvarende er effekten af kandidatens etniske baggrund ens uanset køn). Figur 1 nedenfor afbilder disse resultater ved gennemsnitlige vurderinger for de fire vignetter. De stort set identiske højder på søjlerne viser, at den fiktive kandidat vækker et ganske positivt indtryk (omtrent en fjerdedel under skalaens teoretiske maksimum), og at denne opfattelse er ens uanset køn og etnisk baggrund.

Figur 1: Gennemsnitsvurdering for den fiktive kandidat på tværs af eksperimentel manipulation af dennes køn og etniske baggrund. De lodrette sorte streger angiver 95 pct. konfidensintervaller

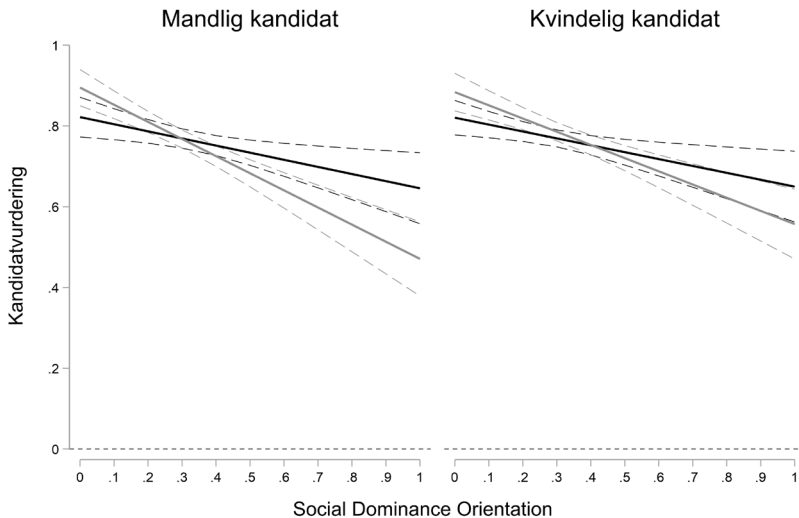
Til trods for at kandidatkøn og -etnicitet ikke fremkalder gennemsnitlige forskelle i respondenterne vurderinger, kan dette potentielt være tilfældet for respondenter afhængigt af deres køn. Ifølge H4 forventes, at respondenterne tendens til at reagere negativt på en mandlig kandidat med en anden etnisk baggrund end dansk vil være stærkere for mandlige end for kvindelige respon-

denter. H4 finder dog heller ej støtte, idet den teoretiserede trevejsinteraktion er insignifikant ($b = -0,02$; $p = 0,714$). Der er således ingen tegn på, at mandlige respondenter er særligt tilbøjelige til at vurdere mandlige, etniske minoritetskandidater negativt.

Afslutningsvis testes H5 og forventningen om, at tendensen til at reagere negativt på en mandlig kandidat med anden etnisk baggrund end dansk vil forstærkes af respondenternes SDO. Statistisk set indbefatter dette trevejsinteraktionen mellem kandidatens køn og etniske baggrund samt respondenternes SDO (samtidig med inklusion af konstituerende tovejsinteraktioner og kontrolvariable). Trevejsinteraktionen viser sig at være insignifikant ($b = 0,10$; $p = 0,435$). Analysen gemmer dog på en vigtig indsigt vedrørende danskernes vurdering af kandidater som følge af disses etniske baggrund. Den samlede regressionsmodel (Model 5 i [online appendiks A.3](#)) indeholder nemlig en negativ og signifikant tovejsinteraktion mellem kandidatens etniske baggrund og respondenternes SDO ($b = -0,25$; $p = 0,007$). Substantielt betyder dette, at jo højere respondenterne scorer på SDO, desto mere negativt vurderer de kandidater med anden etnisk baggrund end dansk relativt til kandidater med etnisk dansk baggrund. Den insignifikante trevejsinteraktion viser derpå, at denne tendens findes for såvel mandlige som kvindelige kandidater. Til sammenligning er tovejsinteraktionen mellem kandidatens køn og respondenternes SDO også insignifikant ($b = -0,00$; $p = 0,965$), hvilket svarer til, at respondenter – uanset deres niveau på SDO – vurderer mandlige og kvindelige kandidater ens. Figur 2 herunder illustrerer resultatet for hhv. mandlige (til venstre) og kvindelige kandidater (til højre) og for kandidater med etnisk minoritetsbaggrund (grå linjer) og dansk baggrund (sorte linjer) på tværs af variationsbredden i respondenternes SDO (som supplement hertil vises i [online appendiks A.4](#) tilsvarende marginal effekt grafer).

Som det ses af figur 2, vurderer respondenter med høj SDO generelt set alle typer af fiktive kandidater mere negativt sammenlignet med respondenter med lav SDO. Den stejlere negative hældning for grå sammenlignet med tilsvarende sorte linjer viser dog, at denne tendens er stærkere for etniske minoritetskandidater (venstre panel: mænd; højre panel: kvinder). Ydermere ses, at respondenter, der scorer meget lavt på SDO vurderer etniske minoritetskandidater mere positivt end tilsvarende etnisk danske kandidater (den grå linje er her placeret over den sorte, og denne forskel er signifikant. Se evt. [online appendiks A.3](#), Model 5). Modsatte tendens gør sig gældende for respondenter, der scorer højt på SDO, idet etniske minoritetskandidater her vurderes signifikant mere negativt sammenlignet med den etnisk danske kandidat (den sorte linje ligger her over den grå).⁵

Figur 2: Forudsagte kandidatvurderinger for hhv. kandidater med etnisk dansk baggrund (sort) og etnisk minoritetsbaggrund (grå) og på tværs af respondenternes SDO. Venstre og højre panel viser resultater for hhv. mandlige og kvindelige kandidater. Stiplede linjer angiver 95 pct. konfidensintervaller

Opsamlende er der således ikke støtte til de fem præregistrerede hypoteser. Med andre ord viser vores analyser af respondenternes kandidatvurderinger ingen tegn på bias imod kvindelige kandidater (H1), etniske minoritetskandidater (H2) eller bestemte kombinationer af kandidat køn og -etnicitet (H3). Der er heller ingen tegn på, at mandlige respondenter er særligt tilbøjelige til at diskriminere mod mandlige kandidater med etnisk minoritetsbaggrund (H4). Til trods for disse overordnede tendenser viste resultaterne dog tegn på vælgermæssig forskelsbehandling af kandidater på én bestemt måde (jf. H5): Jo højere vælgerne scorer på SDO, desto mere negativt vurderes etniske minoritetskandidater relativt til etnisk danske kandidater

Eksplorative analyser

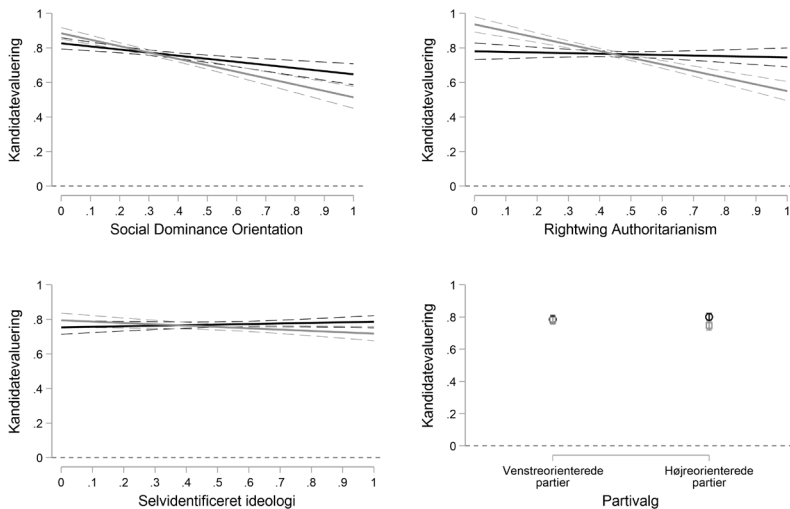
Et oplagt spørgsmål vedrørende det resultat, at vælgernes relative vurdering af etniske minoritetskandidater over for etnisk danske kandidater afhænger af deres SDO, er, hvorvidt resultatet er knyttet *specifikt* til forskelle i SDO, eller om det snarere er forankret i mere generelle ideologiske forskelle. For at undersøge dette testede vi, om de tre supplerende operationaliseringer af politisk ideologi – RWA, selvidentificeret ideologisk orientering og partivalg dikotomiseret i de

to traditionelle partiblokke – modererer vurderingen af den fiktive kandidat afhængigt af dennes etniske baggrund på samme måde som SDO. Med andre ord testes (i separate modeller), om tovejsinteraktioner mellem kandidatens etniske baggrund og hver af de tre ideologivariable replicerer resultaterne for SDO (se online appendiks A.5). Dette er i høj grad tilfældet. For RWA findes en negativ og signifikant tovejsinteraktion ($b = -0,36$; $p < 0,001$). Respondenter med lav RWA vurderer etniske minoritetskandidater signifikant bedre end kandidater med etnisk dansk baggrund, mens det forholder sig lige modsat for respondenter med høj RWA, der vurderer kandidaten med etnisk dansk baggrund som bedst (se online appendiks A.5 for eksakte tests og A.6 for grafisk illustration). Ligeledes findes en signifikant og negativ interaktion for selvidentificeret ideologi ($b = -0,11$; $p = 0,027$) samt for partivalg ($b = -0,05$; $p = 0,050$). For disse to variable er tendensen blandt de mest venstreorienterede til at vurdere etniske minoritetskandidater som relativt bedre dog insignifikant, mens de mest højreorienterede respondenter fortsat vurderer etnisk danske kandidater signifikant bedre end etniske minoritetskandidater. Disse resultater er illustreret i figur 3, der viser vurderingen af såvel etniske minoritetskandidater (grå farve) som etnisk danske kandidater (sort farve) på tværs af de fire ideologiske variable (som supplement hertil vises i online appendiks A.6 tilsvarende marginal effekt grafer).

Som det ses af figur 3, er den ideologiske opsplnitning i kandidatvurderinger som følge af etnisk baggrund stærkest på tværs af SDO og RWA, men dog stadig til stede – og signifikant – for selvidentificeret ideologi og partivalg. Dermed tegner der sig et billede af, at kandidaters etniske baggrund påvirker respondenternes kandidatvurderinger forskelligt som følge af brede ideologiske forskelle, snarere end at forskelligartede kandidatvurderinger ud fra kandidaters etniske baggrund snævert skyldes forskelle i SDO.

Vi foretog yderligere to sæt af eksplorative analyser. For det første testede vi, om de supplerende ideologiske variable modererede betydningen af den fiktive kandidats køn. Dette var hverken tilfældet for RWA, selvidentificeret ideologi eller dikotomiseret partivalg. Med andre ord findes ingen kønsbaseret parallel til betydningen af ideologiske prædispositioner for effekten af kandidatens etniske baggrund. Tværtimod vurderer respondenter – uanset deres ideologiske udgangspunkter – mandlige og kvindelige kandidater ens. For det andet testede vi med to forskellige alternative modelspecifikationer robustheden af de rapporterede resultater vedrørende ideologisk forskellige vurderinger af kandidater afhængigt af etnisk baggrund. Den første af disse modeller ekskluderede alle kontrolvariable, mens den anden model foruden de oplistede kontrolvariable også inkluderede respondentens selvrappede husstandsindkomst. Denne

Figur 3: Forudsagte kandidatvurderinger for hhv. etniske minoritetskandidater (grå) og etnisk danske kandidater (sort) på tværs af SDO (øverste tv.), RWA (øverste th.), selvidentificeret ideologi (nederst tv.) og partivalg (nederst th.). Stiplede linjer angiver 95 pct. konfidensintervaller

er udeladt ovenfor, idet omtrent 200 respondenter (ca. 20 pct. af stikprøven) har undladt at besvare indkomstspørgsmålet. Begge alternative modelspecifikationer giver imidlertid anledning til samme substantielle konklusioner som hovedanalyserne ovenfor.⁶

Alt i alt viser vores eksplorative analyser, at ideologisk forskellige respondenter – uanset om de er målt med SDO, RWA, selvidentificeret ideologi eller partivalg – vurderer kandidater forskelligt som følge af disses etniske baggrund. Venstreorienterede respondenter vurderer etniske minoritetskandidater mere positivt end etnisk danske kandidater, mens højreorienterede vurderer etnisk danske kandidater relativt mere positivt end etniske minoritetskandidater, og sidstnævnte tendens fremstår deskriptivt stærkest.

Diskussion

Kvinder og etniske minoriteter er fortsat mindre repræsenterede i folkevalgte politiske organer, end deres respektive andele af den danske befolkning berettiger til. Ovenfor har vi rapporteret resultaterne fra et surveyeksperiment foretaget blandt en gruppe tilnærmelsesvis repræsentative danskere. Surveyeksperimentet var designet med henblik på at undersøge, om kvinder og etniske

minoriteter potentielt er underrepræsenterede, fordi danskerne ser kvindelige og etniske minoritetskandidater som mindre egnede politikere sammenlignet med etniske majoritetsmænd. Overordnet set viste vores resultater meget få tegn på vælgermæssig diskrimination af kandidater baseret på køn og etnicitet. Tilsvarende vurderede ideologisk forskellige vælgergrupper heller ikke kvindelige og mandlige kandidater som forskelligt egnede. Til gengæld viste vores analyser, at vælgere med forskellige ideologiske orienteringer målt vha. SDO og RWA vurderede kandidater signifikant forskelligt som følge af disses etniske baggrund. Mere specifikt opfattede vælgere med lav SDO eller RWA etniske minoritetskandidater som relativt bedre end tilsvarende kandidater med dansk baggrund. Det modsatte – og i lidt stærkere grad – gjorde sig gældende for vælgere med høj SDO og RWA. Tilsvarende mønste (blot i lidt svagere grad) fandtes med opdeling af respondenterne baseret på deres politiske ideologi fra venstre til højre og opdelt efter tilknytning til partier i hhv. den venstre- og den højreorienterede blok. Vores overordnede resultater såvel som resultatet vedrørende samspillet mellem kandidaters etnicitet og vælgernes ideologiske orienteringer giver anledning til en række implikationer og overvejelser, som diskuteres nedenfor.

For det første er det værd at dvæle ved fundet fra de eksplorative analyser vedrørende kandidatetnicitet og vælgernes ideologi. Givet højreorienterede partiers traditionelt hårdere politiske linje over for flygtninge og indvandrere, synes det ikke voldsomt overraskende, at danskere, der scorer højt på SDO eller RWA, eller identificerer sig som meget højreorienterede, også tenderer til at vurdere etniske minoritetskandidater mere negativt end kandidater med etnisk dansk baggrund. Nogen vil måske indvende, at det kan forekomme mere urealistisk at lade en etnisk minoritetskandidat opstille for højre- end for venstreorienterede partier i vores studie (selvom der dog er eksempler herpå). Imidlertid er dette aspekt af forskningsdesignet nødvendigt for at vi kan besvare forskningsspørgsmålet om, hvorvidt danskere, herunder personer med bestemte politiske orienteringer, er tilbøjelige til at fravælge kandidater alene på baggrund af etnisk baggrund og/eller køn. Havde vi ladet partiet være ukendt, kunne respondenterne potentielt have tilskrevet den fiktive kandidat forskellige holdninger afhængigt af etnisk baggrund og køn. Mere overraskende er det potentielt, at de respondenter, som scorer lavest på SDO og RWA, vurderer etniske minoritetskandidater mere positivt end kandidater med en etnisk dansk baggrund. Dette kan tolkes på forskellige måder. For det første kan det være, at disse respondenter ønsker at ”kompensere” etniske minoritetskandidater ud fra en betragtning om, at de oplever flere udfordringer i deres kandidaturer sammenlignet med kandidater med etnisk dansk baggrund. For det andet kan det være, at det at fremme etniske minoriteters muligheder er så indgroet en del af ideologien for personer

med lav SDO og RWA, at den højere vurdering af etniske minoritetskandidater snarere skal ses som en ekspressiv måde at signalere et ægte tilknytningsforhold til politiske grupper med tilsvarende (oftest relativt venstreorienterede) synspunkter på. Endelig kan det også være, at respondenter med lav SDO og RWA ganske enkelt ser etniske minoritetskandidater som bedre politikere (potentielt fordi de netop repræsenterer en underrepræsenteret samfundsgruppe). Fremtidige studier må undersøge, hvilken forklaring der har mest på sig.

For det andet er det også værd at påpege en forskel mellem nærværende studie og Dahl og Nystrup (2021) mht. den gennemsnitlige (dvs. *uden* at opdele respondenterne efter niveau af SDO, RWA eller ideologi) effekt af kandidaters etniske baggrund. Dahl og Nystrup (2021) finder nemlig, at danskerne gennemsnitligt synes dårligere om kandidater med etnisk minoritetsbaggrund (relativt til en majoritetsbaggrund), mens nærværende studie finder, at danskerne gennemsnitligt ikke reagerer på kandidaternes etniske baggrund (men med de væsentlige ideologiske forskelle påpeget herover). Yderligere belysning af danskerne reaktioner på kandidaters etniske baggrund synes derfor også oplagt af denne grund.

For det tredje bør nulfundet vedrørende kandidat køn – både overordnet og på tværs af ideologiske grupper – også give anledning til refleksion og overvejelser om, hvorvidt de rapporterede resultater kan bruges til at konkludere, at danskerne vitterligt ikke er biased mod kvinder i politik. I denne sammenhæng er det dog vigtigt at erindre sig, at resultatet både flugter med Dahl og Nystrups (2021) konklusion og den nyeste internationale forskning om vælgermæssige biases mod kvindelige kandidater (Schwarz og Coppock, 2022). Det er selvfølgelig muligt, at respondenterne i nærværende studie til trods for kun at have læst én vignette har regnet undersøgelsens formål ud og svaret på socialt ønskværdige måder. Imidlertid må sådan en kritik gælde vignette- og conjoint-eksperimenter af bias mod kvindelige kandidater i bredere forstand end for vores studie alene. Og det er selvfølgelig muligt, at vælgerne faktisk *er* biased mod kvindelige kandidater, men at eksisterende eksperimentelle forskningsdesigns blot ikke indfanger dette. Vi mener dog ikke, at denne grad af tvivl vedrørende validiteten af benyttede forskningsdesigns er berettiget, hvorfor vi ser nærværende studie som endnu en indikation på, at den ofte fremførte formodning om vælgerne bias mod kvindelige politikere ikke finder empirisk støtte.

For det fjerde er det værd at overveje implikationerne af resultaterne for relevansen af at applicere Social Dominance Theory på studiet af kandidatvurderinger. De to første hypoteser om mere negativ vurdering af hhv. kvindelige (H1) og etniske minoritetskandidater (H2) er forenelige med en række teoretiske perspektiver, mens H3, H4 og H5 i højere grad er originale forudsigelser

fra et SDT-perspektiv. Imidlertid finder vi ingen støtte til, at mandlige, etniske minoritetskandidater er særligt udsatte for vælgermæssig diskrimination gennem negative vurderinger (H3), eller at denne tendens skulle være drevet af mandlige respondenter (H4) eller af respondenter med høj SDO (H5). Samtidig viser vores analyser heller ingen tegn på støtte til intersektionelle hypoteser om, at det snarere er kvindelige, etniske kandidater, der er mest udsat for vælgermæssig diskrimination (se fx Bateson, 2020). Dette ændrer dog ikke ved, at SDT umiddelbart ikke har meget på sig i forhold til at forklare danske vælgeres kandidatvurderinger. Imidlertid kan det tænkes, at det relativt lige danske samfund udgør en "least likely case" for applikationen af SDT på kandidatvurderinger. Fremtidige studier i etnisk mere heterogene lande med større historisk forankring af statusforskelle mellem etniske grupper vil derfor være interessante. Tilsvarende vil tests af SDTs centrale hypoteser og indsigter i andre dele af det danske samfund (end mht. politiske kandidaturer) udgøre spændende teoretiske udgangspunkter for fremtidige applikationer af SDT i studiet af diskrimination i Danmark.

En mere overordnet refleksion vedrørende vores resultater er, at kandidaters etnicitet øjensynligt er en stærkere ideologisk "opsplitter" end kandidat-køn – i hvert fald ser vi alene forskellige reaktioner på tværs af respondenternes ideologi som følge af etnicitet. Dette flugter på sin vis med en lignende konklusion vedr. amerikanske præsidentvalg hos Kinder, Reynolds og Burns (2019), hvor det konkluderes, at køn tilsyneladende var en mindre potent drivkraft i 2016-valget mellem Hillary Clinton og Donald Trump, end etnicitet og race havde været i de to foregående valg med Barak Obama som sejrherre. Hvorvidt der er tale om en større tendens er fortsat uvist, men det forekommer som et spændende forskningsspørgsmål at sammenligne betydningen af kandidaters køn og etnicitet i et bredere komparativt perspektiv.

Afslutningsvis giver resultaterne nødvendigvis også anledning til refleksioner af mere normativ karakter. På sin vis er det "godt nyt", at faktorer som kandidaters køn og etnicitet enten ikke eller kun i begrænset omfang spiller en rolle for kandidaters mulighed for at opnå valg. Imidlertid skal man nok ikke lade sig forblænde heraf. Resultaterne viser jo blot, at underrepræsentation af kvinder og etniske minoritetspersoner i politik kun meget begrænset kan tilskrives efterspørgselsbaserede forklaringer såsom vælgermæssige biases – repræsentationsudfordringerne eksisterer stadig! For at forstå og løse disse må fremtidig forskning rette blikket mere i retning af udbudsforklaringer såsom partiers ringe rekruttering og opstilling af kvinder og etniske minoriteter som kandidater, og kvinders og etniske minoriteters manglende søgning mod en politisk karrierevej. Baseret på vores resultater og den nyeste internationale forskning

synes nøglen til bedre repræsentation af kvinder og etniske minoriteter at være en dybere forståelse af disse og andre udbudssideforklaringer.

Appendiks

Appendikset kan tilgås via [dette link](#) og via links i teksten.

Noter

1. "Bias" angiver her den eventuelle tendens til, at vælgere udviser en tilsyneladende præference for visse typer af kandidater ud fra disses personlige karakteristika som køn og etnisk baggrund. Årsagerne hertil samt længere normative diskussioner af de demokratiske problemer, dette potentielt rejser, ligger desværre uden for, hvad denne artikel på den forhåndenværende plads kan diskutere. Dog er det vigtigt for os at påpege, at præferencer for kandidater på baggrund af fx etnicitet både kan bunde i et fravalg på tværs af etniske grupper og i et tilvalg af kandidater, der deler vælgerens etniske baggrund, fordi politikere forventes at være mere tilbøjelige til at servicere borgere med samme etniske baggrund som sig selv (for et studie der viser, at dette faktisk er tilfældet, se Dinesen, Dahl og Schiøler, 2021).
2. Præregistrering: <https://aspredicted.org/ew99k.pdf>. Bemærk at H4 og H5 er byttet om i artiklen i forhold til præregistreringen af præsentationsmæssige hensyn.
3. Balancetests viser, at de fire eksperimentelle grupper balancerer mht. respondenternes køn, alder, uddannelse, region samt de ideologiske variable SDO, RWA, selvidentificeret politisk ideologi og blokopdelt partivalg.
4. Det er i denne sammenhæng desuden værd at bemærke, at metastudiet af Schwarz og Coppock (2022) inkluderer såvel conjoint som vignetteeksperimenter.
5. I præregistreringens punkt 8 – uden en decideret hypotese – anførtes, at vi også ønskede at teste firevejsinteraktionen mellem kandidatens køn, etnicitet samt respondenternes køn og SDO. Denne er imidlertid insignifikant ($b = 0,35$, $p = 0,182$).
6. Specifikt er alle tovejsinteraktioner mellem kandidatetnicitet og ideologiske variable signifikante ($p < 0,05$) med undtagelse af interaktionen mellem selvidentificeret ideologi og kandidatetnicitet i modellen uden kontrolvariable ($p = 0,057$).

Litteratur

- Andreasen, Kasper B. (2019). 70 kvinder valgt ind i Folketinget – men Danmark halter fortsat bagefter i Norden. *TV2.dk*, 6. juni.
- Bateson, Regina (2020). Strategic discrimination. *Perspectives on Politics* 18 (4): 1068-1087.
- Bhatti, Yosef, Kasper Møller Hansen og Ulrik Kjær (2017). Forskere: Nydanskere er underrepræsenterede i kommunalbestyrelserne. *Vive.dk*, 25. oktober.

- Chattopadhyay, Raghavendra og Esther Duflo (2004). Women as policy makers: Evidence from a randomized policy experiment in India. *Econometrica* 72 (5): 1409-1443.
- Dahl, Malte og Jacob Nystrup (2021). Confident and cautious candidates: Explaining under-representation of women in Danish municipal politics. *European Journal of Political Research* 69: 199-224.
- Danmarks Statistik (2022). Høj repræsentation af mænd og højtuddannede i Folketinget. *Dst.dk*, 4. oktober.
- Dinesen, Peter Thisted, Malte Dahl og Mikkel Schiøler (2021). When are legislators responsive to ethnic minorities? Testing the role of electoral incentives and candidate selection for mitigating ethnocentric responsiveness. *American Political Science Review* 115 (2): 450-466
- Duckitt, John og Chris G. Sibley (2010). Personality, ideology, prejudice, and politics: A dual-process motivational model. *Journal of Personality* 78 (6): 1861-1894.
- Falzzad, Ehsan (2022). Hver syvende er indvanderer eller efterkommer, men kun to sidder i Folketinget. *TV2ostjylland.dk*, 14. november.
- Fisher, Stephen D., Anthony F. Heath, David Sanders og Maria Sobolewska (2014). Candidate ethnicity and vote choice in Britain. *British Journal of Political Science* 45: 883-905.
- Frost, Karl Emil (2021). Flere kvinder kommer i byrådet: Især i og omkring København er der fremgang. *Altinget*, 30. november.
- Fleischer, Max Ole og Maiken Friis Lange (2017). Leverpostejfarvede byråd: Ikke en eneste indvanderer er valgt ind i Midt- og Vestjylland. *Dr.dk*, 25. november.
- Green, Jon, Brian Schaffner og Sam Luks (2022). Strategic discrimination in the 2020 Democratic primary. *Public Opinion Quarterly* 86 (4): 886-898.
- Ho, Arnold. K., Jim Sidanius, Nour Kteily, Jennifer Sheehy-Skeffington, Felicia Pratto, Kristin E. Henkel, Rob Foels og Andrew L. Stewart (2016). The nature of social dominance orientation: Theorizing and measuring preferences for intergroup inequality using the new SDO_x scale. *Journal of Personality and Social Psychology* 109 (6): 1003-1028.
- Kinder, Donald, Molly E. Reynolds og Nancy Burns (2019). Categorical politics in action: Gender and the 2016 Presidential Election, pp. 159-174 i Adam J. Berinsky (red.), *New directions in public opinion* (3. udg.). New York. Routledge.
- Koenig, Anne M., Alice H. Eagly, Abigail A. Mitchell og Tiina Ristikari (2011). Are leader stereotypes masculine? A meta-analysis of three research paradigms. *Psychological Bulletin* 137 (4): 616-642.
- Laustsen, Lasse og Michael Bang Petersen (2020). Online tallies and the context of politics: How online tallies make dominant candidates appear competent in contexts of conflict. *American Journal of Political Science* 64 (2): 240-255.

- McDermott, Monika L. (1998). Race and gender cues in low-information elections. *Political Research Quarterly* 51 (4): 895-918.
- Navarrete, Carlos D., Melissa M. McDonald, Ludwin E. Molina og Jim Sidanius (2010). Prejudice at the nexus of race and gender: An outgroup male target hypothesis. *Journal of Personality and Social Psychology* 98 (6): 933-945.
- Petersen, Michael Bang og Lasse Laustsen (2019). Upper-body strength and egalitarianism: Twelve conceptual replications. *Political Psychology* 40 (2): 375-394.
- Portman, Lea og Nenad Stojanović (2019). Electoral discrimination against immigrant-origin candidates. *Political Behavior* 41: 105-134.
- Scheibye, Ulrik (2017). Se kortet: Her er der flest kvinder i byrådet. *TV2.dk*, 25. november.
- Schwarz, Susanne og Alexander Coppock (2022). What have we learned about gender from candidate choice experiments? A meta-analysis of sixty-seven factorial survey experiments. *The Journal of Politics* 84 (2): 655-668.
- Sidanius, Jim og Felicia Pratto (1999). *Social dominance: An intergroup theory of social hierarchy and oppression*. New York: Cambridge University Press.
- Teele, Dawn Langan, Joshua Kalla og Frances Rosenbluth (2018). The ties that double bind: Social roles and women's underrepresentation in politics. *American Political Science Review* 112 (3): 525-541.
- Thrasher, Michael, Galina Borisyuk, Colin Rallings og Richard Webber (2015). Candidate ethnic origins and voter preferences: Examining name discrimination in local elections in Britain. *British Journal of Political Science* 47: 413-435.
- Tokeshi, Matthew (2020). Why are African American governors and U.S. senators so rare? Exploring white voters' responses to African American statewide candidates. *Political Behavior* 42: 285-304.
- Uldall, Rosa (2022). Historisk mange kvinder i Folketinget: "Et glasloft er brudt". *Dr.dk*, 3. november.
- Zakrisson, Ingrid (2005). Construction of a short version of the right-wing authoritarianism (RWA) scale. *Personality and Individual Differences* 39: 863-872.